

Tysklands Gernot Erler: Fare for amerikansk-russisk militærkonfrontation over Syrien

6. oktober, 2016 – Gernot Erler, den tyske regerings chefkoordinator for Ruslandsrelationer, advarede i går aften på ZDF TV: »Efter udviklingen i den syriske konflikt siden mandag, kan faren for en direkte konfrontation mellem USA og Rusland ikke udelukkes«, sagde Erler. »Der er en hel række signaler fra Rusland, der viser, at det ikke er bange for en konfrontation på nuværende tidspunkt.«

Erler nævnte Ruslands suspendering af plutonium-aftalen, samt deployeringen af russiske S-300 og S-400 luftforsvarssystemer i Syrien, som en klar advarsel med adresse til USA om ikke at øge militæraktionerne i Syrien.

»Dette viser, at det er en ekstremt kritisk situation«, sagde Erler. »Vi hører fra Washington, D.C., at man i øjeblikket overvejer en militær respons, sammen med diplomatisk, hemmelig efterretning, og økonomiske optioner.«

Foto: Gernot Erler

Rusland udsteder advarsel til USA mod involvering i

risikable foretagender i Syrien, der kan få uheldige konsekvenser

6. oktober 2016 – Med en streng advarsel til Obamaadministrationen pga. dennes voksende, anti-russiske krigeriskhed, der åbenlyst udstilles i Syrien, sagde talsmand for det Russiske Forsvarsministerium, Igor Konashenkov, i en briefing i dag, at »ethvert missil- eller luftangreb på det territorium, der er under den syriske regerings kontrol, vil udgøre en indlysende trussel mod russisk militær«, rapporterer TASS. »De fleste officerer fra det Russiske Center for Forsoning mellem de Krigsførende Parter arbejder i øjeblikket på jorden, hvor de leverer humanitær hjælp og fører forhandlinger med chefer for etablerede besættelser og bevæbnede grupper i de fleste syriske provinser. Det er grunden til, at ethvert missil- eller luftangreb mod territorierne, der er under den syriske regerings kontrol, vil skabe en indlysende trussel mod russisk militær. Og sluttelig gør jeg overivrige brushoveder opmærksom på, at, efter et angreb mod syriske tropper i Deir ez-Zor med koalitionen fly den 17. september, har vi taget alle forholdsregler for at udelukke alle sådanne fejltagelser imod russisk militær og militærfaciliteter i Syrien«, sagde Konashenkov, bemærker TASS.

Endnu en nyhedshistorie fra Reuters, der citerer en erklæring fra det Russiske Forsvarsministerium, formidlede det samme budskab til Washington. Den sagde, »USA bør omhyggeligt overveje konsekvenserne af angreb mod syriske hærstillinger, fordi sådanne angreb selvfølgelig ville true russisk militærmandskab.«

»Med en kommentar om Ruslands S-300 luftforsvarskomplekser, der for nylig er deployeret til Syrien, sagde Ministeriet i en

erklæring, at deres mandskab næppe ville få tid til at detektere missilernes nøjagtige flyveruter, eller fra hvilken retning, de blev affyret«, skrev Reuters, der citerede det Russiske Forsvarsministerium.

Foto: Igor Konashenkov

Send USA's Kongres tilbage for at vedtage Glass-Steagall – Det er for sent med en handlingslammet Kongres

Leder fra LaRouchePAC, 6. oktober, 2016 – Amerikanere bør ikke tolerere en Kongres, der afholdt høringer om at »gå hårdere frem mod Wall Street«, for dernæst i månedsvis at holde pause, mens Wall Street hver dag overfalder bankindskydere, små virksomheder, folk med realkreditlån og almindelige arbejdende mennesker.

Wall Street-giganterne er i færd med at plyndre deres indskyder- og udlånsbanker, oppuste deres spekulative kasinoafdelinger og har kurs mod en finansiel nedsmeltning, der udløses af de bankerotte europæiske bankgiganter. I dag dukkede der endnu en skandale op, der handlede om Wells Fargo, som snyder sine kunder fra små virksomheder i sine salgsafdelinger for almindelige banktjenesteydelser; og en ny afsløring af Deutsche Bank, der skaber mange derivatkontrakter, med det formål at få værdipapirer eller forpligtelser til at »forsvinde« fra bankens regnskab, på lignende vis som Enron. Deutsche Banks massive portefølje af derivater, den største i verden, klassificeres også som den

farligste i verden, i stand til at trække snesevis af storbanker med sig i krakket.

Millioner af amerikanere indser nu – lige i tide – at en genvedtagelse af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov er den eneste måde, hvorpå man kan standse den om sig gribende kriminelle aktivitet i banker som Deutsche Bank og Wells Fargo, samt genoprette et sundt banksystem, før det bliver for sent for den amerikanske økonomi.

Det er nu for sent for hundreder af kongresmedlemmer at give det vage indtryk af, at de »gerne ville« bryde Wall Street-banekerne op. Det amerikanske folk må tvinge dem til at vende tilbage til Capitol Hill og rent faktisk gøre det, ved at genindføre Glass-Steagall.

De, der mener, at kun endnu et krak à la 2008 endelig vil få nationens officielle, valgte folk til at genindføre FDR's politik, må tænke om igen. Et krak vil i stedet presse dem til i panik at vedtage endnu en bankredning, denne gang endnu større, og som vil forarme økonomien og det amerikanske folk endnu dybere. De må formås at vedtage Glass-Steagall, før dette krak finder sted.

Dette vil blot påbegynde arbejdet med at genoplive vækst, produktivitet og produktiv beskæftigelse i den amerikanske økonomi, efter Bush' og Obamas 15 års fiasko. Men det vil skabe muligheden for en statslig kreditpolitik i tradition efter Roosevelt, ny infrastrukturudvikling, fremskyndet videnskabeligt fremskridt og et genoplivet rumforskningsprogram.

Men, Glass-Steagall og et nyt, økonomisk paradigme er nu et spørgsmål om liv eller død. Obamas mislykkede økonomiske vækst, hans nederlag mht. handelsaftaler samt Ruslands strategiske succes i Syrien driver nu Det Hvide Hus mod en direkte fremprovokering af krig med Rusland. Der er enorm opposition i Europa og Asien, men »planlægning« af det, der

kunne blive til Tredje Verdenskrig, er i gang i Obamas Hvide Hus og Forsvarsministeriet.

Giv Kongressen – i deres distrikter for at føre en dyster, intet-valg valgkampagne – besked på at vende tilbage og vedtage den nødvendige lovgivning, der kan trække landet op af krisen, en lovgivning, som oplyste amerikanere kræver. Det er for sent for en Kongres, der er handlingslammet[1]; det skal gøres nu.

Foto: Wells Fargo er impliceret i endnu mere snyderi og løgn, denne gang over for sine små virksomhedskunder.

[1]'Lame duck' – Betegner en periode, hvor valgte embedsfolk eller en valgt gruppe stadig sidder efter et fejlslagent forsøg på at vinde et valg, og så indsættelse af en efterfølger – hvilket resulterer i en handlingslammet regering (i dette tilfælde Kongressen, -red.).

Ny indstilling om bankopdeling i den svenske Riksdag

Stockholm, den 4. oktober, 2016 – En indstilling, der kræver en bankopdeling, blev endnu engang introduceret i dette års svenske Riksdags-samling 2016-17, hvilket er for sjette år i træk. Ligesom sidste år var det økonomisk talsmand for Vänsterpartiet Ulla Andersson, der indgav indstillingen, sammen med fem partifæller i Riksdagen.

Indstillingen kræver en »parlamentarisk undersøgelse til et forslag om en lov, der adskiller traditionelle bank-serviceydelser fra de såkaldte investerings-serviceydelser«. I indstillingen nævnes de forskellige forslag til bankopdeling, i USA »total adskillelse« og i U.K. »ringfencing« (intern opdeling).

Afsnittet om »Bankopdeling« slutter:

»Konkluderende går arbejdet frem i U.K., USA og i EU, med forskellige former for bankopdelingslove. De tekniske løsninger ser forskellige ud, men formålet er det samme: At resultatet af bankernes investeringsaktiviteter ikke må flyde over i resultatet af de mere traditionelle bankaktiviteter, og i værste tilfælde true hele bankens overlevelse, eller også sætte skattebetalernes betaling på spil, for aktiviteter, der ikke er gavnlige for samfundet.«

Indstillingen kræver en »Undersøgelse af Bankstruktur«, som er indstillingens titel, for at adressere bankopdeling, men også en række andre problemer i banksektoren, der stråler ud fra de fire største, svenske bankers oligopolistiske adfærd.

Putins tale til Dumaen: Ruslands styrke er dets folks enhed, ikke supermagtsambitioner

5. oktober, 2016 – Ruslands præsident Vladimir Putin holdt i dag en tale til det russiske parlament (Dumaen), hvor han skitserede den russiske økonomis og strategiske udviklings

umiddelbare opgaver. Han opfordrede Dumaens medlemmer »til at sætte landets og dets borgeres skæbne op over enhver personlig eller partimæssig ambition«.

Putin afsluttede med følgende:

»For over et hundrede år siden sagde Petr Stolypin i en tale til Statsdumaen, 'Vi må forene alle vore bestræbelser, alle vore forpligtelser og rettigheder for at støtte Ruslands historiske, højeste ret til at være stærk'. Hvad enten, vi citerer disse ord, eller vi fremfører dem i en anden form, så må vi altid antage, at enhver nation og ethvert land har nøjagtig den samme ret, til at være stærk.«

»Og én ting til: Vi bruger aldrig ordet stærk for at antyde supermagtsambitioner. Vi kan aldrig påtvinge nogen noget. Ruslands styrke ligger i os selv, i vort folk, vore traditioner og vores kultur, vores økonomi, vores enorme territorium og vore enorme naturlige resurser. Den ligger selvfølgelig i vores evne til at forsvare os. Men det vigtigste er, at vores styrke ligger i vort folks enhed. Vi må altid huske, at alle de komponenter i Ruslands styrke, som jeg netop nævnte, udgør de absolut vigtigste betingelser for at opretholde vores egenskab af stat, vores uafhængighed og eksistens som et fælles hjem for alle de folkeslag, der lever her.«

»Jeg ønsker, at medlemmerne af Statsdumaens syvende samling og parlamentets nye lederskab må få succes i deres tjeneste for den russiske nation.«

DET ER NU ELLER ALDRIG: GLASS STEAGALL, ELLER DØ!

Leder fra LaRouchePAC, 5. oktober, 2016 – I en høring for USA's Kongres for flere år siden advarede Thomas Hoenig, viceformand for USA's Statslige Indskudsgarantifond (FDIC) og tidligere præsident for Kansas Citys Centralbank (Federal Reserve), om, at et nyt finanskrak, værre end i 2008, ville blive uundgåeligt, med mindre hele finanssystemet blev gennemgribende ændret – begyndende med en genindførelse af Glass-Steagall. Han sagde skarpt til de forsamlede kongresmedlemmer, at, hvis de ventede med at handle til efter krakket, ville det være for sent – idet de kollektivt ville give efter for pres fra Finansministeriet og Federal Reserve (Centralbanken) for at vedtage endnu en selvmords-bankredning (bailout).

Ikke alene havde Hoenig ret. Sandhedens time er nu kommet, og det amerikanske folk må nu følge op på præsident Obamas knusende nederlag, med underkendelsen af hans veto mod JASTA-loven (Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorisme), og handle nu, for at tvinge Kongressen til omgående at træde sammen igen for at vedtage Glass/Steagall-loven, som allerede er fremsat i både Repræsentanternes Hus og Senatet. En vedtagelse af Glass-Steagall er det første, uomgængelige skridt i en total omlægning af USA's økonomi, som Lyndon LaRouche forklarer det i sine **Fire Love (til USA's (og verdens) omgående redning)**, der omfatter en lancering af udstrakte anlægsinvesteringer gennem statslig kredit til storstilede infrastrukturprojekter, der vil skabe millioner af produktive, vellønnede jobs, samt en forceret indsats for at genoplive USA's nærdøds-rumprogram og hermed relaterede felter inden for videnskabens fremskudte grænser.

Deutsche Banks administrerende direktør har været i Washington for at fremføre en tiggertale for Justitsministeriet om at

reducere bødestrafen for bankens udbredte svindel med værdipapirer med sikkerhed i realkreditlån (MBS), i håb om, at direktionen vil kunne udskyde bankens kollaps ved at betale \$5 mia. i stedet for \$14 mia. Den internationale Valutafond (IMF) erkendte i udgivelsen af sin årlige efterårsrapport om den »finansielle stabilitet«, at Deutsche Bank er epicentret for et overhængende, globalt, finansielt krak, og hvor de i rapporten foreslog en række psykotiske 'nøjsomhedsforholdsregler' (nedskæringer), der mere har til hensigt at blokere for Kinas eurasiske infrastrukturinvesteringer end at adressere kendsgerningen om den umiddelbart forestående evaporation af hele det transatlantiske system.

Denne umiddelbart forestående nedsmeltning er også den nøglefaktor, der er drivkraften bag Obamas Hvide Hus og forsvarsministerens kontor for at gøre fremstød for en åben konfrontation med Rusland. Et møde i onsdags i det Nationale Sikkerhedsråds Lederkomité tog en række eskalerende militære optioner i Syrien op, som alle ville udmønte sig i en direkte fremprovokering af Tredje Verdenskrig. Og forsvarsminister Ashton »Strangelove« Carter har rendt rundt og truet med en førsteanvendelse af atomvåben imod Rusland i takt med, at han gør fremstød for en modernisering og udvidelse af USA's atomtriade til \$1 billion.

Alle medlemmer af Repræsentanternes Hus, samt en tredjedel af Senatsmedlemmerne, er på valg om nogle få uger. De befinder sig nu alle hjemme i deres valgdistrikter, hvor de fører kampagne. De skal, i vendinger, der ikke kan misforstås, have at vide, at de må vende tilbage til Washington – før Deutsche Bank, eller de italienske, britiske eller franske banker, eller Wall Street, udløser den største finansielle nedsmeltning i moderne historie. De institutioner, de har sponsoreret og støttet genindførelsen af Glass-Steagall, må mobiliseres til at handle beslutsomt nu. Både det Demokratiske Partis og det Republikanske Partis valgplatform kræver en

genindførelse af Glass-Steagall. AFL-CIO (USA's største fagforening) promoverer Glass-Steagall. Tiden er inde til at levere varen.

Denne kamp kan og må vindes – og det betyder at vinde, før hele systemet eksploderer. Denne kamp har nu nået et punkt, hvor vi alle befinder os imellem liv eller død, og det er, desværre, ikke en overdrivelse.

Foto: Præsident Franklin Roosevelt holder sin 'Fireside Chat' nr. 6 til det amerikanske folk, september 1934. (Foto: Presidential Library & Museum).

**JEG ER INTERESSERET I SCHILLER
INSTITUTTETS**

GLASS/STEAGALL-KAMPAGNE.

KONTAKT MIG

Folketinget åbner: Interviews om Glass/Steagall- bankopdeling og TTIP

Den 4. oktober åbnede Folketinget, og i den anledning havde en række organisationer og folk arrangeret en demonstration foran Christiansborg. Demonstrationen havde flere temaer og handlede om forskellige folkelige protester. Christian Bechmann Olesen,

som stillede op til Folketinget uden for partierne i samarbejde med Schiller Instituttets Venner, holdt en tale imod TTIP og CETA – de såkaldte frihandelsaftaler, som forhandles mellem EU og USA, og mellem EU og Canada.

Han blev interviewet live af TV2 News omkring frihandelsaftalerne, samt af Christiania TV.

Efter interviewet om TTIP gav Christian Bechmann Olesen også et interview til Christiania TV om finanssystemet og det forstående kollaps, som vi står overfor. Derefter talte han om Schiller Instituttet og kampagnen for indførelse af en Glass/Steagall-bankopdeling.

Retfærdighedens sejr over Obamas veto.

På hvilken side stiller Tyskland sig?

Af Helga Zepp-LaRouche

Hvis vi kan løfte os op på samme tankeniveau som hos genierne Nikolaus af Cusa, Kepler, Leibniz, Bach, Beethoven, Schiller, Einstein og Krafft Ehrlicke, vil vi kunne vække den ophøjede sindstilstand og den kreative optimisme, som vi har brug for, for at finde løsninger på de højere planer, som disse store ånder tænkte på. Og hvorfor skulle vi ikke være i stand til at virkeliggøre en renæssance af vores humanistiske tradition?

Download (PDF, Unknown)

Sergej Lavrov: USA's politik truer strategisk stabilitet

4. okt., 2016 – I en skarpt formuleret erklæring, der blev udsendt i går, gjorde den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov det klart, at USA's utilfredsstillende præstation mht. implementering af aftalen om plutonium ikke var den eneste grund til, at præsident Putin besluttede at suspendere den russiske deltagelse i aftalen (USA opfyldte ikke aftalen om at genbehandle brugt plutonium til en tilstand, hvor det ikke kan bruges i atomvåben, som Rusland har gjort).

»Jeg vil gerne understrege, at dette er den sidste løsning, man griber til. Vi betragtede aftalen som et vigtigt skridt hen imod atomnedrustning«,

sagde Lavrov.

»Washington indførte imidlertid storstilede økonomiske og andre sanktioner mod Rusland på baggrund af påstande, der ikke var hold i. NATO's militærstruktur udvides med et stigende antal amerikanske tropper tæt ved den russiske grænse. USA og dets allierede diskuterer åbent og ubekymret en overgang til en politik for at begrænse deres relationer med Rusland. De truer endda med, at terrorister kunne angribe russiske byer.«

Så Putins beslutning om at suspendere plutonium-aftalen er en virkning af det gennerele sammenbrud af de amerikansk-russiske relationer, som er et resultat af præsident Obamas politik med geopolitisk konfrontation.

»Alle disse handlinger, som Washington har gennemført, er i færd med at føre til et betydeligt skifte i den strategiske stabilitet og begrænser i stigende grad mulighederne for russisk-amerikansk samarbejde om reduktion af atomvåbenarsenalerne«,

fortsatte Lavrov.

»Vores beslutning er et signal til Washington om, at det ikke kan anvende et magt-, sanktions- og ultimatumsporg over for Rusland, alt imens det udelukkende fortsætter med et selektivt samarbejde med vores land, når det er en fordel for USA.«

I USA's Udenrigsministerium var responsen i går til Putins beslutning den sædvanlige kombination af løgne og arrogance:

»Jeg ville bemærke, at dette er det seneste i en række skridt fra Ruslands side for at afslutte et mangeårigt samarbejde om atomvåbensikkerhed og nedrustning, inklusive Ruslands beslutning om ikke at deltage i Atomsikkerhedstopmødet 2016, samt Ruslands uvillighed til at fortsætte strategisk våbenkontrolreduktion«,

sagde talsmand for Udenrigsministeriet Elizabeth Trudeau under gårsdagens briefing.

»Jeg ville også bemærke, at det er uærligt af Rusland at nævne USA som en trussel mod den strategiske stabilitet som årsag for dets beslutning. USA søger en konstruktiv dialog med Rusland om strategiske spørgsmål, men det er i stedet Rusland, der fortsætter med at engagere sig i destabiliserende aktiviteter, og med at suspendere samarbejde under eksisterende aftaler som denne, der er til gavn for international sikkerhed.«

Vesten kan ikke længere skjule det transatlantiske finanssystems sammenbrud

Leder fra LaRouchePAC, 4. oktober, 2016 – Overskrifter i den førende presse i Europa og USA gør det meget klart, at Finansherrerne over Wall Street og City of London ikke længere kan skjule det umiddelbart forestående og uundgåelige kollaps af deres finansielle system. Tag dagens *Die Welt*: »Deutsche Bank truer den amerikanske regering med systemisk kollaps.« Eller *Bloomberg*: »Eksistentiel trussel imod den økonomiske verdenorden overskygger IMF-diskussioner.« Artiklen i *Bloomberg* omhandler IMF's *World Economic Outlook*, den årlige gennemgang af verdensøkonomien, og som blev offentliggjort i dag forud for det årlige IMF-møde, der finder sted i denne weekend i Washington, D.C.

Det bedste ville være at henvise til den aktuelle krise som »Ét minut over Midnat«, snarere end ét minut før. »De kan ikke skjule det«, sagde Lyndon LaRouche i dag. »De er håbløst bankerot.«

Problemet med udtalelserne fra IMF om krisen er imidlertid, at deres forslag til, hvad man skal gøre ved det, simpelthen er mere af de samme politikker, som forårsagede sammenbruddet i første omgang. For at retfærdiggøre dette, er de nødt til at lyve om årsagen. Transformationen af vestlige storbanker til uregulerede spillekasinoer gennem at ophæve Glass-Steagall i 1990'erne nævnes aldrig, alt imens den paniske gennemførelse af massiv pengetrykning og negative renter til at holde sammen på for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne i de seneste år, på bekostning af den virkelige økonomi, bliver ordineret som løsningen snarere end årsagen.

Ironisk nok bliver fremkomsten af populisme i hele Europa og

USA beskrevet som krisens årsag, snarere end dens resultat. "Næret af stagnerende lønninger og aftagende jobsikkerhed, truer det populistiske oprør med at svække en verdensøkonomi, som, iflg. IMF's administrerende direktør Christine Lagarde, allerede er 'svag og skrøbelig'«, skriver *Bloomberg*.

IMF kræver løsninger i form af tre punkter: flere frigjorte penge (negative renter), flere offentlige udgifter (kvantitative lempelser), samt strukturreformer (en eufemisme for anti-arbejdsmarkedspolitik). Det er faktisk, hvad der allerede finder sted i det transatlantiske område. *Financial Times* erkendte tirsdag, at »I årets sidste tre måneder forventes Storbritannien, Japan og Europa sammenlagt at slå mønt (trykke penge) for \$506 milliarder til opkøb af værdipapirer – det største kvartalsvise beløb, der er trykt siden starten af den amerikanske Centralbanks, Federal Reserves, program for kvantitativ lempelse i 2009.«

Lige så vel som, at kendsgerningen om sammenbruddet ikke kan skjules for offentligheden, således kan og må den eneste mulige løsning fremlægges for befolkningen og den lovgivende magt (parlamenterne) i hele USA og Europa – nemlig den, at gøre en ende på det nuværende, bankerotte system ved hjælp af den selv samme metode, som Franklin Roosevelt gennemførte, da han i 1933 tiltrådte sit embede som præsident. Den omgående genindførelse af Glass-Steagall er den eneste metode til at redde de vestlige nationers kommercielle banksystem. Det vil betyde afslutningen af de fleste af Wall Streets og Londons TBTF-bankers eksistens – men den eneste måde, hvorpå de virkelige mennesker, der er indfanget i den massive boble, kan redde livet, er at sørge for, at boblens kollaps sker på en lovmæssig måde, der gør det muligt for banktilsynsmyndigheder at skelne mellem hasardspillerne og så dem, der blev narret til at betro deres opsparing og pensioner til de kriminelle institutioner.

Så begynder det virkelige arbejde – det glædelige arbejde med at opbygge en nation. Gennem en genoprettelse af »det

Amerikanske System« for statslig bankpraksis, som det blev udviklet af Alexander Hamilton, og udstedelse af kreditter gennem dette system til at skabe produktiv beskæftigelse og en forøgelse af reel produktivitet gennem øget energigennemstrømning (i produktionsprocesserne, -red.), kan nationen genrejses økonomisk. At genoprette Amerikas tabte engagement mht. videnskabens fremskudte grænser, gennem udvikling af fusionskraft og en genoplivning af vores rumprogram, vil give vore børn den nødvendige fremtid, befriet fra Obamas narkotika-befængte modkultur, og genintroduceret til klassisk musik og klassisk kultur, både vores egen kultur og kulturen hos vore naturlige allierede i Kina, Rusland, Indien og Mellemøsten, så vel som også de nyligt fremgangsrige nationer i Afrika og Latinamerika.

Det faktum, at, hvis man ikke opnår disse udviklinger nu, før den vanvittige valgproces er afsluttet i USA, så vil det snart føre os til en global krig, må adresseres. Aldrig har verden været tættere på atomkrig i takt med, at Obama og hans forsvarsminister »Atom-Ash« Carter deployerer verdens mest avancerede militære våben helt frem til de russiske og kinesiske grænser, samtidig med, at de lancerer et program formedelst \$1 billion til at genopbygge hele USA's atomvåbenarsenal. Carter insisterer på, at USA må opretholde en atomar »førsteangrebs«-kapacitet til at imødegå truslen fra russisk side om en imaginær, konventionel invasion af NATO. Faktisk træffer Obama og hans krigsparti nu forberedelser til krig mod russiske og syriske styrker i Syrien; en krig, som omgående kunne fremprovokere en verdenskrig.

Denne galskab har intet med den ikkeeksisterende trussel om militær aggression fra Ruslands eller Kinas side at gøre, men derimod med den meget reelle »trussel« imod det anglo-amerikanske, finansielle imperium, som Rusland, Kina, Indien og deres BRIKS-partnere har skabt. Med støtte fra næsten alle udviklingslande på Jorden, er disse nationer ved at skabe et nyt paradigme for verden, centreret omkring Kinas udviklingspolitik med Den Nye Silkevej og samarbejde om at

komme narkotika og terrorisme i hele verden til livs. Afsløringen af Barack Obamas åbenlyse støtte til terrorister og deres sponsorer, med hans (underkendte) veto af JASTA-loven, åbner vejen for, at han kan fjernes fra embedet for «høje forbrydelser og forseelser» («high crimes and misdemeanors», *–red.*).

USA og Europa kan og må slutte vanviddet og tilslutte sig det nye paradigme.

Ruslands viceudenrigsminister Ryabkov: USA og Rusland ved stadium af meget skarp uenighed i opfattelse over Syrien

3. oktober 2016 – Det, som Rusland ser fra USA mht. politikken for Syrien, er total irrationalitet, hvilket gør det umuligt at føre diplomati, påpegede Ruslands viceudenrigsminister Sergej Ryabkov i kommentarer til Sputnik her til morgen.

»Vi befinder os nu på et stadium med en meget skarp uenighed i opfattelse i forhold til dem, der, som USA's repræsentant til FN, forsøger at moralisere uden at have den mindste retfærdiggørelse heraf«, sagde Ryabkov, da han blev spurgt om den seneste svada af uenigheder mellem de to lande over Syrien. I FN's Sikkerhedsråd forværrer USA jævnligt tragedien i Syrien ved at forfølge sine egne formål, understregede han

og bemærkede, at den vanskelige, diplomatiske situation også drives af verdens afvisning af USA's formål. »Dette er et stort traume og et fundamentalt problem for det amerikanske etablissement som helhed. De kan ikke overvinde sig selv, og de er lykkeligvis ikke i stand til at vælte hele verden. Det er herfra, at en så vanskelig baggrund, som vi må håndtere, kommer«, sagde han.

Ryabkov understregede i særdeleshed, at, alt imens amerikansk-russisk samarbejde om Syrien ikke officielt er ovre, så kan USA træffe uforudsigelige beslutninger, hvornår det skal være, »i betragtning af det dybt emotionelle skift og sammenbrud, som vi ser, og som slet ikke er koldt og beregnende«. USA har, fortsatte han, ikke længere nogen skam mht. sine politiske direktiver i Syrien.

»Jeg må fastslå, at de seneste par uger har vist sig at være meget foruroligende og meget afslørende mht. at demonstrere det, som vore amerikanske kolleger længe har skjult bag politisk korrekt, eller næsten politisk korrekt retorik«, sagde Ryabkov. Diplomaten bemærkede, at den amerikanske regering (Obamas administration) er »ophørt med at skamme sig over nogle af sine direktiver og nu udtaler dem næsten åbenlyst«.

Ryabkov påpegede, at regimeskifte i realiteten fortsat er Obamaadministrationens politik i Syrien: »Toppen af Washingtons hierarki har sandsynligvis truffet en politisk beslutning om at bruge situationen til at opnå det mål, de altid har haft, nemlig at genformatere den syriske politiske geometri«, sagde Ryabkov. »Hvis det er tilfældet, så skilles vore og amerikanernes veje helt«, understregede han. Diplomaten kom med den betragtning, at, når USA konfronteres med fiasko for sit foretrukne resultat, så bruger det alle midler, »inklusive anvendelsen af brutal militærmagt«, til trods for, at det udtaler villighed til at samarbejde«.

USA suspenderer dialog med Rusland om Syrien

3. okt., 2016 – Talsmand for USA's Udenrigsministerium John Kirby bekræftede i dag, at USA suspenderer sin deltagelse i alle bilaterale kanaler med Rusland mht. standsning af fjendtligheder i Syrien.

»Rusland levede desværre ikke op til sine egne forpligtelser – inklusive dets forpligtelser under international humanitær lov og UNSCR 2254 – og var ligeledes enten uvillig til eller ikke i stand til at sikre det syriske regimes overholdelse af de arrangementer, som Moskva havde indgået aftale om«, lød Kirbys erklæring. Han erkendte tilsyneladende ikke, at USA ikke overholdt sin side af aftalen, nemlig den, der har at gøre med at udskille enhver legitim opposition fra terrororganisationen Jabhat al-Nusra.

Kirbys erklæring fulgte i kølvandet på to telefonsamtaler mellem USA's udenrigsminister John Kerry og Ruslands udenrigsminister Sergej Lavrov lørdag, den 1. oktober. Ifølge det russiske udskrift af den første samtale, »fortsatte Kerry og Lavrov med at gennemgå situationen i Syrien, inklusive muligheder for at normalisere situationen omkring Aleppo, hvor illegale, paramilitære enheder fortsætter fjendtlighederne, på trods af russisk-amerikanske aftaler om våbenhvile. Mange 'moderate' syriske oppositionsenheder nægter at dissociere sig fra Jabhat al-Nusra-terroristerne, der ikke er dækket af våbenhvileaftalen«. Lavrov understregede »at det var uacceptabelt, at den vestligt sponsorerede opposition forsøgte at behandle Jabhat al-Nusra med mildhed og ligeledes forsøgte at hindre interne syriske forhandlinger om en politisk afgørelse«. Under den anden telefonsamtale »diskuterede de

mulige fælles skridt til at normalisere situationen i Aleppo».

Her til morgen understregede Lavrov, i bemærkninger, som TASS rapporterer, at det er vigtigt at forhindre, at den amerikansk-russiske våbenhvileaftale fra 9. sept. mislykkes.

»Vi er overbeviste om, at deres vedvarende implementering kunne fremme koordineringen af krigen mod terror«, sagde han. »Vi mener, at det er vigtigt at forhindre disse aftalers fiasko, sikre standsningen af fjendtligheder og etablere favorable betingelser for at genoptage den interne syriske politiske proces.« Det ser nu ud til, at USA officielt er bakket totalt ud af aftalen.

Deutsche Bank er udløsermekanisme for en total nedsmeltning af hele systemet i denne måned

3. okt., 2016 – Ledere fra Deutsche Bank ankommer til Washington i denne uge i håb om at indgå en aftale med USA's Justitsministerium om en reduktion i de overhængende bøder for svindel med værdipapirer med sikkerhed i fast ejendom, fra \$14 mia. til \$5,4 mia. Pressedækningen af Deutsche Banks vanskeligheder inkluderer [www.cityam](http://www.cityam.com)'s dækning af »Huset Merkels fald«, med hendes manglende handling i DB-krisen, der nu koster hende støtte og ødelægger hendes ry som den europæiske stabilitets anker. Selv, hvis hun skulle blive genvalgt, så vil det skyldes en latterlig mangel på alternative kandidater, snarere end hendes fortsatte popularitet.

En indgriben for at redde DB menes nu at være uundgåelig, med enkelte forslag, der kræver, at den tyske regering genkapitaliserer banken ved at købe en 20 % 's aktiepost. Jeremy Warners artikel i dagens *Daily Telegraph* havde følgende overskrift, »Deutsche Banks elendighed afslører en ny finanskris«*», som, siger han, er anderledes end den i 2008, fordi statslige banktilsynsmyndigheder har gjort sagen meget værre gennem deres politik med nulrente, der gør banker ikke-profitable; ved at sætte kravene til reserver op under Basel IV; og ved at pålægge bøder for tidligere ugerninger, som er en ny form for indirekte beskatning.*

New York Times' Dealbook har en nøgtern vurdering af DB's appetit for højrisiko-transaktioner fra bankens London-kontorer som roden til krisen, der kan bringe hele banksystemet til fald pga. alle de Wall Street- og andre storbanker, der er modparter i den derivatportefølje, som DB's London-centrum har opbygget. *The Times* hævder, at DB's gearing er 25:1 – \$75 mia. i egenkapital, der opretholder 'aktiver' – værdipapirer – til \$1,8 billion, men dette er en signifikant underdrivelse. Ved at anvende målestokken for tilgængelig kapital og internationale regnskabsstandarder fra IFRS er DB's gearing 37:1. Det er også det tal, som FDIC nævner. Til sammenligning er JPMorgans forhold 18:1 ved anvendelse af den mere nøjagtige internationale målestok.

[Regnestykket er: Deutsche Banks tilgængelige kapital er 2,68 % af aktiverne. Så gearingen er $100/2,68 = 37$ i DB's tilfælde. JPMorgan Chases tilgængelige kapital er 5,49 % af aktiverne; bankens gearing er $100/5,49 = 18$.]

DB's aktiver er kraftigt koncentreret i Niveau 3-værdipapirer, der er næsten umulige at sælge i en krise og også næsten umulige at værdisætte korrekt. 32 mia. euro, eller halvdelen af bankens obligatoriske egenkapital, er i Niveau 3-værdipapirer.

Bloomberg føjer endnu en brik til Deutsche Bank-skandalen med

en rapportering af, at USA's Justitsministerium og UK's Finansielle Adfærdsmyndighed (FCA) undersøger DB's rolle i en ulovlig hvidvaskningsordning til \$10 mia., udarbejdet af DB's tidligere hovedmægler i Moskva-afdelingen, Tim Wiswell. Med en teknik ved navn »mirror-handel«, der involverer offshore-enheder, hjalp Wiswell russere med ulovligt at hvidvaske deres penge i udlandet – indtil han blev taget og fyret. I et umoralsk sagsanlæg for uberettiget afsked gjorde Wiswell det klart, at hans chefer i London var helt klar over, hvad gjorde, og havde godkendt alle de nye klienter, han havde serviceret gennem sine hvidvaskningsoperationer.

Market Watch rapporterede mandag, at en statsanklager fra Milano, Italien, havde tiltalt tre DB-direktører, samt også ledende personer fra Nomura International og Banca Monte dei Paschi di Sienas topledelse, på anklager om bedrageri, baseret på BMPS's svindel med rapportering af sit finansielle velbefindende. Dommer Livio Cristofano handlede på basis af manipulation af aktiepriser og svindelagtige regnskaber fra Siena-banken, i partnerskab med DB og Nomura. Banken anmodede om et forlig i juli måned, og retten vil snart komme med en afgørelse. Men 13 ledere fra de tre banker blev formelt anklaget lørdag og skal i kriminalretten. Dette omfatter seks nuværende og tidligere DB-ledere.

Gennemtving Glass-Steagall nu – før Deutsche Bank kollapser

Leder fra LaRouchePAC, 3. oktober, 2016 – Der er ikke et øjeblik at spille. Kongressen skal kaldes tilbage til Washington for omgående at genindføre Glass-Steagall – før et kollaps af Deutsche Bank sænker hele det transatlantiske

finansielle system og udløser kaos og en mulig atomkrig over planeten.

Med topledere fra Deutsche Bank, der nu er i Washington, D.C., i et kapløb med tiden for at lave en aftale med det amerikanske Justitsministerium om at reducere dens trussel om en bøde på \$14 milliarder for bedrageri med pantebreve, erkender man nu åbenlyst, at Deutsche Banks massive eksponering til derivater og bankens gearing på 25:1 er ved at bringe hele spillekasinoet i London og på Wall Street til fald. I lørdags tiltalte en dommer i Milano, Italien, seks nuværende og tidligere topledere fra Deutsche Bank, sammen med 11 andre top-bankfolk fra Banca Monte dei Paschi di Siena (BMPS) og Nomura, på en anklage om forfalskning af BMPS regnskaber for at skjule massive tab for banktilsynsmyndigheder og kunder.

Russiske anklagere undersøger nu endnu en tidligere topmægler fra Deutsche Banks Moskva-kontor, og som angiveligt har været involveret i en ulovlig ordning med russiske gangstere om hvidvaskning til \$10 milliarder.

Alt imens denne retsforfølgelse finder sted, så har det amerikanske Justitsministerium endnu ikke rejst tiltale mod så meget som en eneste direktør for en for-stor-til-at-lade-gåned-bank for den største finansielle svindel i historien. Resultatet er, at en endnu større finansboble, der er baseret på derivater til flere hundrede billioner af dollars, atter er opbygget – og som nu er klar til at eksplodere. En førende japansk ekspert sagde det ligefremt under en nylig diskussion: Enten bliver Glass-Steagall genindført før kollapset, og alle de kriminelle top-bankfolk bliver arresteret, eller også bliver vi alle konfronteret med faren for et systemisk krak og truslen om krig. Med en gentagelse af kommentarer fra Lyndon LaRouche erklærede han, »Oktober er det kritiske øjeblik.«

Den eneste løsning er netop en omgående genindførsel af Glass-Steagall, en afslutning af alle derivatkontrakter på en bestemt fastlagt dato, samt retsforfølgelse for kriminelle

handlinger af alle de TBTF-bankierer, der plyndrede deres egne kunder. De forbrydelser, der for nylig blev afsløret i Wells Fargo-banken, udgør den reelle norm på Wall Street og i [City of] London. Glem ikke HSBC's rolle i hvidvaskning af kokainprovenuet fra de colombianske og mexicanske narkokarteller, og som finansierede deres dødspatroljer.

Øjeblikket er modent til netop sådanne nødforanstaltninger, der umiddelbart skal følges af lanceringen af en fysisk-økonomisk genrejsning gennem massive anlægsinvesteringer i infrastruktur, jobskabelse og videnskabelig forskning. Præsident Obama, briterne og saudierne har netop modtaget det mest ødelæggende slag fra den amerikanske Kongres, i og med tilsidesættelsen af Obamas JASTA-veto.

Som Lyndon LaRouche bemærkede til kolleger i mandags, så er Obama udmattet – hans vitalitet er væk. Alt er i færd med at kollapse omkring ham, og han kan og må trænges godt og grundigt op i en krog, så han kan ikke gøre noget.

Der er vitalitet i Asien, hvor den fortsatte funktionsdygtighed af disse førende nationer – dvs. Kina, Rusland, Indien og andre – må forsvares imod eventuelle desperate handlinger fra Obama. At sikre de asiatiske initiativer, som vil blive fremmet om 12 dage, hvor statsledere fra BRIKS-landene samles i Goa, Indien, til deres årlige topmøde, er en global prioritet.

**Tyskland: Willy Wimmer: USA
trækker os ned i**

Mellemøstkrigens afgrund

2. okt., 2016 – I går interviewede Sputnik Willy Wimmer, tidligere CDU-medlem i 30 år i det tyske parlament og tidligere statssekretær for Forsvarsministeriet (som en viceforsvarsminister). Wimmer er også ven af tidligere tyske kansler Helmut Kohl.

Han sagde, »Vi ved, at lige i starten af den syriske tragedie blev britiske, franske og amerikanske specialstyrker involveret og gav denne krig, der dengang mere lignede en borgerkrig, global betydning.«

Nu, fremførte Wimmer, er det centrale spørgsmål, »om vi kan gøre en ende på denne katastrofe og forhindre spredningen af det syriske inferno til andre lande, hvilket ville betyde begyndelsen til en storkrig.«

»Amerikanernes og europæernes intervention i Syrien er en klar overtrædelse af international lov«, understregede Wimmer. »Dette er en militær operation på en anden stats territorium, en operation, der ikke er bemyndiget af FN eller under international lov.« Faktisk, sagde han, »så skete den syriske tragedie netop pga. disse styrker.«

I modsætning hertil »intervenerede Rusland i den syriske konflikt legalt, som respons på en anmodning fra landets regering og præsident Assad. Det er den store forskel mellem amerikanske og russiske aktioner: USA er ansvarlig for død og terror nær vore grænser, der resulterede i de massive flygningestrømme, vi står overfor, alt imens Rusland er fortalende for en genoptagelse af forhandlingerne, for fornuftens sejr og en tilbagevenden til fredelig sameksistens.«

Mht. Tysklands rolle sagde han, »Da Kohl og Schröder var ved magten, så vi, at de havde tilstrækkelig styrke og muligheder for at forsvare tyske interesser inden for rammerne af NATO.

De afstod fra at deltage i væbnede konflikter. Se så nu, hvordan vores forsvarsminister rejser til Irak og meddeleler, at yderligere tyske tropper snart vil blive sendt derhen. Jeg må med beklagelse sige, at regeringen i Berlin er langt dårligere til at beskytte tyske interesser, end den tidligere regering i Bonn.«

USA's forsvarsminister 'Atom-Ash' Carter rasler med sablen mod Kina

2016, 1. okt. – Under anden halvdel af sin rundrejse i hele det vestlige USA sagde forsvarsminister Ash Carter i går til marinesoldater om bord på hangarskibet *USS Carl Vinson*, at genoprettelsen af balancen af amerikanske styrker (dvs. ekstra indsættelse af militær) i Stillehavsområdet ville sikre, at USA »fortsat udgør områdets foretrukne, stærkeste militære og sikkerhedsmæssige partner«. Carter sagde, at fokus på området, som vil blive ledsaget af en stor portion militærinvestering, vil se angrebskapacitet og angrebsstøtte forstærket, så vel som »nye store investeringer« i IT, elektronisk krigsførelse og kapaciteter i rummet, rapporterede CNN. Mht. selve Stillehavsområdet sagde Carter, at det oplevede en »historisk forandring« med et »Kina, der vokser frem, hvilket er fint, men hvor de opfører sig aggressivt, hvilket ikke er«.

»Beijing synes undertiden at ville vælge og vrage mellem de principper, det ønsker at få fordel af, og dem, det foretrækker at forsøge at underminere«, skældte Carter. »For eksempel er den universelle rettighed mht. sejladsfriheden, der gør det muligt for Kinas skibe og fly at gennemrejse

sikkert og fredeligt, den samme rettighed, som Beijing kritiserer andre lande for at udøve i området«, – en åbenlys henvisning til USA's provokationer af sejladsfriheden. »Men sådan er principper ikke. De gælder for alle, og ligeligt for alle nationer.«

Dernæst rejste Carter til Hawaii, hvor han mødtes med forsvarsministre fra ASEAN til et uformelt møde. Under sin pressekonference bagefter henviste han ikke udtrykkeligt til Kina, men det figurerede sandsynligvis i mødet. Han rapporterede, at han havde briefet ministrene om USA's ekstra militære indsættelse i Asien ('rebalance') og om USA's kontraterror-indsats. Om det første sagde han, at »vi har alle igen deployeret vores militær for at holde områdets vande åbne og sikre og være med til, at alle vore nationer ser mere, er fælles om mere og gør mere i Sydøstasiens vitale vande.«

Det amerikanske folk kan besejre Obama igen – for at stoppe et bankkrak, der er værre end i 2008

Leder fra LaRouchePAC, 2. okt., 2016 – Hvad skal vi gøre for at stille Wells Fargo og Wall Street for retten, før de atter bringer massearbejdsløshed og forarmelse over os?

Kongressens næsten enstemmige underkendelse af præsident Obamas forsøg på at nedlægge veto mod Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer for Terrorisme (JASTA) var et stor slag for

retfærdighed. Det var et alvorligt nederlag for en farlig præsident, hvis administration offentligt truer med at gøre Rusland til mål for terrorisme, eller endda for atomvåben.

Brug erfaringerne fra JASTA til at minde jer selv om, hvad den amerikanske befolkning kan gøre af egen vilje, som de gjorde, da de rejste sig og opnåede denne tilsidesættelse. Husk jer selv på, hvordan en lignende opstand stoppede Obama i 2013, da han, i kølvandet på den katastrofale Libyenkrig, var i fuld gang med at kaste amerikanske styrker ind i Syrien og mangedoble katastrofen.

Begge gange blev den planløse og hykleriske Kongres forvandlet til et seriøst, forfatningsmæssigt organ af en folkelig mobilisering, da nationens moralske overlevelse og værdighed stod på spil.

Vi står over for et banksystem, der har kurs mod et nyt kollaps, som, med mindre vi hurtigt skifter over til Glass/Steagall-politik, vil forarme de europæiske og amerikanske folk langt ud over noget, som krakket i 2008 forårsagede. Storbankerne i Europa og Amerika er alle ét stort London- og Wall Street-centreret roderi, der begår umoralske handlinger og forbrydelser uden ende, og som atter truer med at implodere i kaos.

Deutsche Bank er verdens »leder« inden for spekulation i derivater, og »leder« nu det transatlantiske banksystem ind i endnu et krak.

Wells Fargo var en af de absolut største, der hævdedes at være den »reneste«, og som er blevet afsløret som en af de værste. Juridisk retfærdighed fordrer, at Wells Fargo og de andre giganter på Wall Street bliver brudt op, deres kasino-derivatoperationer afskrevet og deres ledelser udskiftet. Juridisk retfærdighed betyder, i Wall Streets tilfælde, Glass/Steagall-retfærdighed.

Og vi må få Kongressen til at gøre dette hurtigt.

Det, der fundamentalt er på spil, er økonomisk fremgang, udsigten til at vende tilbage til investeringer i teknologiske fremskridt og reel produktivitetsvækst.

Det går tilbage til den foreslåede vedtagelse af »Fire Kardinallove« for langsigtet fremskridt, som *EIR*'s stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, detaljeret forklarede i erklæringer fra maj-juni 2014.

Den første kardinallov er at genindsætte Glass/Steagall-loven, som ligeledes vil fremprovokere en omgående følgevedtagelse i de europæiske lande. Den anden kardinallov er udstedelse af statslig kredit til produktion, gennem en Nationalbank efter Hamiltons principper eller en Kreditinstitution for Genopbygning efter Roosevelts principper (Reconstruction Finance Corporation). Den tredje kardinallov er, som rettesnor for denne kredits investering, at definere de mest avancerede infrastrukturprojekter, der vil tilføre vores befolkning den største grad af ny produktivitet, inklusive et stærkt genoplivet program til udforskning af Månen og det ydre rum, i samarbejde med i særdeleshed Kina. Den fjerde kardinallov er – endeligt – at vedtage et veritabelt forceret program for udvikling af fusionsenergi og fusionsteknologier.

Denne fremgangsmåde vil afgøre økonomiens faktiske kapacitet for fremskridt, produktiv beskæftigelse og produktivitet. Og arbejdet med henblik på disse fire kardinallove siden maj-juni 2014 har gjort det muligt, at Glass-Steagall er det primære spørgsmål mht. økonomisk retfærdighed og fremskridt i USA lige nu.

Foto: CIA-direktør John Brennan og Obama, loyale venner af det saudiske kongerige, led et uopretteligt nederlag i sidste uge, med vedtagelsen af JASTA.

Sputnik: Underkendelse af veto af lov om juridiske 11/9-søgsmål markerer Obamas største politiske nederlag

2016, 1. okt. – Sputnik citerer *EIR's* Jeff Steinberg: »Atter viste Obama, at han var uenig med, og endda en fjende af, det amerikanske folks mest basale rettigheder til at få juridisk retfærdighed i en amerikansk domstol.«

Obamas nu annullerede handling »anbragte ham klart i saudierne lejr og i deres lejr, der er desperate for at opretholde båndene med saudierne – for olie og våben – versus 11/9-familiernes og alle amerikaneres rettighed til at opnå fuld juridisk retfærdighed og sandhed om historiens værste terrorangreb mod USA«, sagde Steinberg.

**RADIO SCHILLER den 3. oktober 2016:
Deutsche Bank kollapser:
Glass-Steagall eller kaos?//**

USA's Kongres tilsidesætter Obamas veto

Med formand Tom Gillesberg

Einstein-standarden – Menneskehedens fremtid i rummet.

Del I af LPAC-webcast, 30. sept. 2016

Lyndon LaRouche: »Det vigtigste spørgsmål, der konfronterer menneskeheden, er, hvilke er de eksisterende potentialer, på hvilke menneskehedens fremtid er beroende? Hvilke er de videnskabelige opdagelser, der må gøres af den unikt kreative art, som er mennesket, og på hvilke vi kan skabe en sand og vedvarende fremtid for den menneskelige art?«

Download (PDF, Unknown)

ECB's Draghi og IMF's Lagarde diskuterer Deutsche Bank: Mig, bekymret?

29. sept., 2016 – To af verdens førende finansielle autoriteter – Mario Draghi fra Den europæiske Centralbank og Christine Lagarde fra IMF – gjorde sig selv totalt til grin i offentlige kommentarer i går, om den bankerotte Deutsche Banks forfatning.

Draghi afgav forklaring for den tyske Bundesbank og var fuld af utroværdige benægtelser af, at Deutsche Bank skulle have alvorlige problemer. Draghi var især omhyggelig med at få ført til bogs, at uanset, hvad der sker, så er det ikke hans skyld. »Hvis en bank repræsenterer en systemisk trussel, kan det ikke skyldes lave rentesatser [som dem, Draghi har gennemført i hele Europa, -red.]. Det må skyldes andre ting«, udtalte Draghi. Efter at have lyttet til hans forklaring, sagde parlamentsmedlemmet fra CDU, Hans Michelbach, til *Financial Times*, at Draghi »ikke var troværdig«.

I mellemtiden sagde IMF's Lagarde til CNBC, at »Deutsche bank er en systemisk vigtig spiller i det globale finanssystem. Men banken befinder sig i øjeblikket på solid grund, og vi er ikke på et stadium, hvor jeg ser behovet for indgriben fra regeringens side.«

Den tyske regering fortsætter med højlydt at proklamere, at den ikke vil redde Deutsche Bank, men nu stirrer den ned i en flok spekulanter lange geværløb. Dagens *New York Times* rapporterer, at »Deutsche Bank er short-handlernes darling«, hvilket vil sige, at hedgefonds og andre internationale spekulanter spiller imod Deutsche Bank i overbevisningen om, at den tyske regering sluttelig vil blive nødt til at redde banken til tonen af milliarder af dollars. *The Times* skriver,

at »Deutsche Bank er beroende af flygtige kortsigtede lån til finansiering af en risikabel portefølje af derivater, ejendoms lån, der udgør sikkerhed for værdipapirer og andre aktiver, der er svære at sælge.« De tilføjer: »Handlere siger, at de mener, at George Soros, kendt for sin heldige spekulation imod det britiske pund i 1992, har flest penge på spil i væddemålet om, at Deutsche Banks aktier vil fortsætte med at falde.«

Hvis Deutsche Bank nedsmelter, vil det så blive ligesom Lehman Brothers' bankerot, der udløste den globale finansnedsmeltning i 2008? – spurgte Russia Today den britiske markedsanalytiker for CMC Markets, Michael Hewson. Slet ikke, svarede Hewson. »Lehman Brothers var ikke tilnærmelsesvis så systemisk betydningsfuld, som Deutsche Bank er, hvilket vil sige, at der ikke findes nogen måde, hvorpå man præcist kan måle, hvad chokbølgeeffekten eventuelt vil blive, hvis investorer mister tilliden endnu mere, og Tyskland overlader banken til sin skæbne.«

Foto: IMF's Christine Lagarde.

Sergej Lavrov i direkte kamp mand-til-mand med BBC

Lørdag, den 1. okt., 2016 – Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov tilstod BBC et interview i går, hvor interviewerens gentagne gange forsøgte at ophidse ham med beskyldninger om krænkelser af menneskerettigheder og krigsforbrydelser, udført af Rusland mod Syrien. Snarere end at hoppe på limpinden, forklarede Lavrov tålmodigt, hvorfor Rusland gør, hvad det gør i Syrien, og hvordan amerikansk

opførsel har skabt forværrede vilkår på jorden dér. Lavrov bemærkede, at, lige fra den russiske, militære intervention i Syriens første færd, har Moskva foreslået den amerikanskledede koalition at koordinere kontraterror-operationerne og at udskille samarbejdende oppositionsgrupper fra Al-Nusra og ISIS. Dette er imidlertid, på trods af, at USA gentagende har forpligtet sig hertil, aldrig sket. »Og vi har flere og flere grunde til at tro, at planen lige fra begyndelsen har været at skåne Nusra og bevare dem, I ved, bare for tilfældets skyld, for Plan B eller Fase 2, når tiden var inde til at udskifte regimet«, sagde Lavrov.

Da interviewereren kom med anklager om, at Rusland anvender klyngebomber og anden forbudt ammunition i Aleppo, svarede Lavrov, at dette ikke er sandt. Hele problemet i Aleppo, sagde han, stammer i realiteten fra det faktum, at »USA og koalitionens under USA's ledelse ikke kan, og grundlæggende set nægter, at udskille oppositionen fra Nusra og de terroristgrupperinger, der har tilsluttet sig Nusra. I stedet for udskillelse, ser vi flere og flere grupper, der allierer sig med Nusra, og hver gang, vi slår til mod Nusra, får vi at vide, 'Hør, dette bør I ikke gøre, for der er gode folk lige ved siden af, eller i midten af, Nusras stillinger'.« Lavrov sagde, at han rejser dette spørgsmål over for den amerikanske udenrigsminister John Kerry, hver gang, de taler sammen. »Han bliver ved med at love, at, så snart vi ophører med at flyve, så snart, Assad ophører med at flyve, så vil de begynde at udskille«, og der har således været mange ophold af 48 til 72 timers varighed. »Hver gang har disse pauser været udnyttet af Nusra til fra udlandet at få flere kæmpere, mere ammunition og flere våben ind.«

Dernæst gik interviewereren videre med at sige, at budskabet fra Washington lyder, at Rusland må ophøre med at bombe Aleppo, eller også vil Washington ophøre med at tale med Moskva om Syrien. »Er I så rede til at standse bombningen, eller ej?«, spurgte han. Lavrov mindede ham om, at USA's budskab [som det

blev givet af talsmand for Udenrigsministeriet, John Kirby] faktisk er værre end som så. »De sagde også, at Rusland ville miste fly og soldater, og at russiske byer ville blive angrebet«, sagde Lavrov. »Det var en uacceptabel trussel, og det var måske et signal til dem, der ønsker at gøre dette, om, at de nu kan gå i gang. Det er absolut uacceptabelt og beklageligt, vil jeg sige.«

Et komplet udskrift af interviewet fra det russiske Udenrigsministerium kan læses her: http://www.mid.ru/en/press_service/video/-/asset_publisher/i6t41cq3VWP6/content/id/2481408

Interviewet (med en engelsktalende Lavrov) kan ses på Youtube.

Er befrielsen af Aleppo nær?

Lørdag, den 1. okt., 2016 – Ifølge alle rapporteringer kæmpes der stadig voldsomt, men den syriske hær, med opbakning fra sine iranske og russiske allierede, synes langsomt at rykke frem mod den jihadi-besatte sektion af den østlige del af Aleppo, især i de nordlige og centrale dele af byen. Ifølge en række opdateringer fra Al-Masdar om krigsskuepladsen, så er den syriske hær stadig stærkt engageret i det nordlige Aleppo i distrikterne Shuqayf og Bustun Al-Basha, som var under oppositionen Fatah Halabs kontrol. Dette særlige fremstød er direkte forbundet til kampagnen længere mod nord omkring Al-Kindi-hospitalet, som først blev indtaget af jihadi-grupper i 2013, og omkring Handerat-flygtningelejren. »Hvis de Syriske Bevæbnede Styrker kan sikre det kampberedte nabolag, der ligger i hjertet af nationens økonomiske hovedstad, ville det betyde, at de kunne angribe Ayn Al-Tal-distriktet i et forsøg på at koble sig til de syriske styrker, der kæmper omkring det

berygtede Kindi-hospital«, siger Al-Masdar. »En sådan indsats ville slå det første søm i ligkisten på jihadisternes tilstedeværelse i provinshovedstaden.« Syriske hærstyrker er også engageret i hus-til-hus-kampe i Suleiman Al-Halabi-distriktet, i den centrale del af byen. Al-Masdar antyder, at, når det først lykkes hæren at sikre Suleiman Al-Halabi, vil deres næste mål blive Sakhour-distriktet længere mod øst.

Kampens intensitet og den intense russiske luftkampagne, der støtter den, har skabt frygt i Washington for, at Aleppos »fald« til regeringsstyrker nu er uundgåeligt. Kilder i Obamaadministrationen sagde til NBC i går, at regeringen har samlet 10.000 tropper – fra hæren, fra Hezbollah, fra iranske og diverse andre militser – rundt om byen. Tropperne, der i den seneste uge har samlet sig, menes at omfatte så mange som 3.000 soldater fra Iran, skal iflg. rapporter være i færd med at forberede sig til det endelige angreb på jorden, med præsident Bashar al-Assads plan om at knuse oprørsstillinger i det østlige Aleppo og genindtage byen, tilføjer Voice News. »Det er vanskeligt at sige, hvornår, og om, en by eller et befolkningscentrum kunne falde. Men, ved I, i betragtning af den forøgede vold, i betragtning af dens intensitet, er det hårdt ... det kunne blive snart«, sagde Udenrigsministeriets vicetalsmand Mark Toner i går til reportere.

Hvad der yderligere gør denne frygt, som Toner giver udtryk for, større, er den rapport, der tilsyneladende stammer fra *Izvestia* (nu en privatejet avis), om, at Rusland igen har deployeret kampfly til sin base i Latakia, Syrien. Ifølge Al-Masdar News omfatter flystyrken Su-24-bombefly, Su-34-kampfly og Su-25-fly til tæt luftstøtte. Alle tre flytyper havde deltaget i kampagnen, da den russiske præsident Vladimir Putin beordrede en delvis tilbagetrækning i marts 2016. Su-34'erne og Su-25'erne trak sig helt tilbage, alt imens omkring halvdelen af Su-24'erne blev tilbage. Det russiske Forsvarsministerium har ikke bekræftet denne gendeployering, men hvis det er sandt, ville det være i tråd med Putins

erklæring fra tidspunktet for tilbagetrækningen om, at denne kun var delvis, og at fly kunne blive sendt tilbage på et hvilket som helst tidspunkt, hvis omstændighederne krævede det.

Foto: 14 timer siden

Multilaterale Udviklingsbanker (MUB'er) må investere billioner i infrastruktur, siger økonom

30. sept., 2016 – I en artikel i dag i Londonavisen *Financial Times* skrev Chris Humphrey fra Overseas Development Institute, »Regeringer i hele verden kæmper med, hvordan de skal imødegå kravet fra FN's 2015-Konference om Finansiering til Investering, om at gå fra 'milliarder til billioner' i investering for at sætte vores planet på en kurs mod en miljømæssig og samfundsmæssig bæredygtig vækst. MUB'er er på enestående vis velegnede til denne opgave. De har en enorm ekspertise inden for udvikling, bredt globalt medlemskab og en stærk, finansiel model, baseret på at formidle resurser fra private kapitalmarkeder.«

Humphreys artikel adresserede de forestående årlige møder i IMF og Verdensbanken i efteråret 2016 og sagde, »Verdensbanken og fire regionale MUB'er er hæmmet af overdrevent forsigtige finansielle politikker. I stedet for at søge nye kapitalbidrag fra aktieindehavere, hvilket allerede er et diskussionsemne i store MUB'er, og som sandsynligvis bliver mere ophedet til næste år, så bør aktieindehavere i stedet finde måder, hvorpå

de kan få mest muligt ud af skattebetalerresurser, som de allerede har forpligtet.« De fire regionale MUB'er, som Humphrey refererer til, er Inter-Amerikansk Udviklingsbank, Asiatisk Udviklingsbank, Afrikansk Udviklingsbank og Europæisk Bank for Genopbygning og Udvikling.

I sin artikel foreslår Humphrey tre forholdsregler, der ville øge MUB'ernes udlånskapacitet. Disse er: anvendelse af indløselig kapital – en garanti fra medlemsregeringer, der er designet til at give sikkerhedsstillelse til købere af MUB-obligationer. Indløselig kapital er aldrig blevet udnyttet i nogen MUB-banks historie, og er betydelig – \$638,4 mia. ved slutningen af 2015 i Verdensbankens og fire store regionale MUB'ers tilfælde, som aktieindehavere har forpligtet under international traktat; en ændring af politikken for, hvordan MUB'er bruger deres egenkapital og en forøgelse af låneporteføljen fra fire til 7,5 gange egenkapitalen, for at indsprøjte yderligere \$380 mia.; samt, at store aktiepostindehavere bør lægge pres på kreditvurderingsselskaber om at revidere deres fremgangsmåde for vurdering af MUB'ers finansielle styrke. Den metodologi, som i øjeblikket bruges af vurderingsselskaber, er urimeligt konservativ og forårsager, at MUB'er i væsentlig grad begrænser deres udlån for at beskytte deres AAA-rating, til trods for, at de er overordentligt sikre i sammenligning med kommercielle banker, bemærker artiklen.

'Har Deutsche Bank nået sit Lehman Brothers-punkt?'

30. sept., 2016 – Finanspressen er på randen af total panik over den overhængende nedsmeltning af Deutsche Bank og

implikationerne for hele det transatlantiske banksystem.

Bloomberg News advarer i en stor analyse i dag om et zombie-banksystem, der bliver til et økonomisk zombiesystem. USA's og Europas banksektor vil postere generelle tab på aktiemarkedene for anden måned i træk i takt med, at frygt for en nedsmeltning rækker ud over en nedsmeltning af kun Deutsche Bank. »Det drejer sig ikke kun om den potentielle risiko i Deutsche Bank; der er nu stor bekymring over det globale banksystem og over, at risikoen vil løbe over fra de europæiske banker«, citerede Bloomberg Michael Ingram fra BGC Partners i London. »Vi har et tæt forbundet finanssystem. På et tidspunkt vil et zombie-finanssystem blive til en zombie-økonomi.«

Ud over DB og Commerzbank AG vil også ING Groep NV annoncere massive afskedigelser i næste uge, og Wells Fargos CEO John Stumpf ser ud til at være på vej ud efter at være blevet grillet i Kongressen. *Bloomberg* bemærker, at flere Federal Bank-præsidenter kræver rentestigninger, og de nævner en tale i dag af Dallas Federal Banks præsident Robert Kaplan som et vigtigt signal.

Market Watch har som overskrift på sin dækning af den tyske bankkrise: »Mening: Angela Merkel har behandlet krisen i Deutsche Bank inkompetent, som alt andet«, af Darrell Delamaide. »Det ville være en sørgeligt passende topsten på Angela Merkels ternede embedstid som tysk kansler, hvis hendes mishåndtering af Deutsche Bank-krisen fører til en kaskade af bankfallitter i Europa og fuldfører hendes ødelæggelse af euroen.« Delamaide bemærkede en tidligere spalte i *Market Watch* af Matthew Lynn, med krav om, at Merkel omgående annoncerer en intervention for at redde Deutsche Bank. Han trak en parallel til kollapset i 1931 af tyske og østrigske banker, der førte til den Store Depression, lige så meget, som Wall Street-krakket i 1929 gjorde. Med en bemærkning om de valgnederlag, som CDU har indkasseret på det seneste, bemærker forfatteren Merkels nylige undskyldning for »ikke at have

været tilstrækkelig opmærksom på den voksende krise i Mellemsøsten og dennes potentielle indvirkning på Europa«. Og grunden til, at hun ikke var tilstrækkelig opmærksom, var, at hun var fikseret på sin skyklaps-politik med at banke Grækenland ned i jorden for at komme galt af sted mht. de strenge betingelser, som Tyskland har indført for euro-medlemskab. Under denne langvarige krise afviste Merkel ethvert kompromis eller enhver fornemmelse for europæisk solidaritet, mens hun drev Grækenland ud i en ødelæggende recession.« Efter at Delamaide har gennemgået det historiske forløb med Merkels svigefulde bagtalelse af Helmut Kohl, hendes mentor, og dernæst et afkortet historisk forløb af Deutsche Banks død efter Herrhausen-mordet, under en række udenlandske direktører i kølvandet på den ilde begrundede beslutning om at overtage Morgan Grenfel, konkluderer han: »Det er virkelig utænkeligt, at selv Merkel rent faktisk ville tillade Deutsche Bank at gå fallit, men hendes modus operandi med at vente for længe med at anerkende kriser, og dernæst sparke dåsen hen ad gaden (udsætte beslutningen), har måske allerede forvoldt uoprettelig skade.«

Wall Street Journals hovedhistorie i Penge & Investeringssektionen er »Deutsches Lehman-Dilemma«, som bemærker, at Lehman faldt, fordi de manglede tilstrækkelig kapital, da investorerne flygtede, og DB anskues med en parallel hertil, idet hedgefonds trækker sig ud. »Lehman lærte alle, at der ikke er meget fordel i at bevare sin eksponering«, citeredes en hedgefund-manager. DB er dog sluttelig anderledes end Lehman, fordi, »Vigtigst, så har Deutsche adgang til den Europæiske Centralbank som sin sædvanlige pantelåner, hvilket betyder, at DB kan forvandle selv rimeligt vanskeligt salgbare værdipapirer til kontanter, hvis det behøves.« Men »Intet af dette gør Deutsche immun. Ingen mængde af likviditet vil nogensinde være tilstrækkelig, hvis klienter eller indskydere mister tilliden, fordi ikke alle værdipapirer kan omveksles til kontanter i ECB.« *The Journals* egen løsning er at røvre de nuværende aktieindehavere ved at udstede nye aktier, og

således yderligere udvande værdien. »Deutsche har modstået dette i takt med, at dets aktier falder yderligere. En lærestreg fra Lehman er, at de for stolt afviste redningskapital, fordi de ikke kunne lide prisen. Deutsche bør agte sig for at følge den samme logik.«

Fox News' dækning bemærker, at Deutsche Bank CEO John Cryan udsendte et åbent brev til ansatte med forsikring om, at banken er tilstrækkeligt finansieret (med egenkapital) til at klare sig igennem krisen, som på det seneste blev udløst af, at 10 hedgefonds short-handlede DB. Han nævnte også Goldman Sachs-aftalen med Justitsministeriet til \$5 milliard som et mere sandsynligt resultat for DB, og ikke den pris på \$14 milliard, som Justitsministeriet lagde på bordet i starten af forhandlingerne med Deutsche Bank. Artiklen nævner muligheden af en fusion mellem DB og Commerzbank, som, bemærker *Fox*, har sine egne problemer.

Faktisk antyder andre nyhedsindslag, at Justitsministeriet arbejder som en rasende på en »bred aftale for alle« med DB, Barclays og Credit Suisse, som, iflg. en redegørelse i *Financial Times*, præsident Obama ønsker at afslutte, før han forlader embedet. DB har hensat 4,5 mia. euro til bøder og juridiske omkostninger i forventning om en sådan favorabel aftale ('sweetheart deal').